

Hallituksen logiikka

Presidentti Mauno Koivisto on ihmetellyt sitä, että ihan kaikki eivät ole ymmärtäneet hänen hallituslogiikkaansa.

Kummaa se onkin, sillä hallitushan muodostettiin juuri niin kuin jokainen ajattelukykyinen pystyi odottamaankin. Siinä ovat edustettuna kertakaikkiaan kaikki mahdolliset piirit ja kansalaisten vaaleissa ilmaisema tahto on otettu huomioon viimeistä piirtoa myöten.

Vaaleissahan kävi niin, että eduskuntaan pääsi neljä pääryhmää: voittajat, häviäjät, hallitukseen halukkaat ja hallitukseen haluttomat.

Suorastaan loisteliaasti juuri nuo ryhmät ovat nyt saatu mukaan. Sosiaalidemokraatit hävisivät vaalit, eivätkä missään nimessä halunneet enää hallitukseen. Kokoomus puolestaan voitti ja on halunnut hallitukseen jo pitkän aikaa. Nuo kaksi puoluetta siis edustavat yhteensä kaikkia eduskuntaryhmiä.

Vielä laajapohjaisemmaksi hallitus saatiin, kun mukaan otettiin pari välipuoluetta. Niistä Smp halusi hallitukseen jos vain

pääsisi ja Rkp tiesi pääsevänsä hallitukseen, jos vain haluaa. Sitä paitsi Smp hävisi ja Rkp voitti vaalit.

Kun siis sekä voittajat että hävinneet ovat mukana peräti kahden puolueen voimin, eikä yksikään puolue pysynyt täysin ennallaan, hallituksen takana on täydet kaksisataa edustajaa. Jos siinä on vielä jotain ymmärtämisvaikeuksia, pitää vääntää malli rautalangasta.

Jopa eduskunnan ulkopuolelle jääneet ryhmät otettiin huomioon. Eläkeläisten panoksen neuvotteluihin toi selvitysmies Esko Rekola ja eduskunnasta vapaaehtoisesti luopuneiden vaikutus on turvattu entisen kansanedustaja Harri Holkerin kautta.

Ainoat, joiden osuus uudessa hallituksessa on jonkin verran epäselvä, ovat ne, jotka menettivät paikkansa eduskunnassa vasten tahtoaan, siis kulhialaiset ja perustuslailliset. Heillä ei tosiaankaan näytä olevan varsinaista edustajaa hallituksessa.

Kahden tippuneen edustajan jäämistä oppositioon voidaan

tuskin kuitenkaan pitää sellaisena parlamentarismen syrjäyttämisenä, josta kelläkään olisi nokan koputtamista. Pikemminkin se on pakollinen kompromissi, jollaisiin hallituksia muodostettaessa joudutaan silloin tällöin turvautumaan Suomen kaltaisessa monipuoluemaassa. Ja kuten presidentti Koivisto on antanut ymmärtää, mikä se sellainen hallitus oikeastaan olisikaan, johon tulisivat mukaan ihan kaikki.

Oikeastaan ainoa hallituslogiikan kysymys jää siitä, oliko mukaan tosiaan pakko ottaa malliksi myös muita kuin sosiaalidemokraatteja. Olisi nimittäin voitu varsin kohtuullisesti tulkita niin, että demarit edustavat myös muita kuin hallitukseen haluttomia ja hävinneitä. Viimekädessä he sentään osoittivat uhrautuvaa hallitushalukkuutta taipumalla sittenkin hallitusneuvotteluihin ja selvisivät niistä vieläpä selvinä voittajina. Näin ollen koko vaalien tulos ja kansan tahto kiteytyi juuri sosiaalidemokraatteihin, mikä oli todistettava.